

5. postna nedelja – leto C

Žena zasačena v prešuštvovanju

Jezus pa je krenil proti Oljski gori. Zgodaj zjutraj se je spet napotil v tempelj. Vse ljudstvo je prihajalo k njemu, on pa je sédel in jih učil. Pismouki in farizeji so tedaj pripeljali ženo, ki so jo zalotili pri prešuštvovanju. Postavili so jo v sredo in mu rekli: »Učitelj, tole ženo smo zasačili v prešuštvovanju. Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?« To so govorili, ker so ga preizkušali, da bi ga mogli tožiti. Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh. Ko pa so ga kar naprej spraševali, se je vzravnal in jim rekel: »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.« Nato se je spet sklonil in pisal po tleh. Ko so to slišali, so drug za drugim odhajali, od najstarejših dalje. In ostal je sam in žena v sredi. Jezus se je vzravnal in ji rekel: »Kje so, žena? Te ni nihče obsodil?« Rekla je: »Nihče, Gospod.« In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne greši več!« Jn 8,1-11

Pojdi in ne greši več

Cerkev v postnih nedeljah, ki so za nami, razprostira pred nas zanimiv sklop evangelijev. Poglejmo predvsem zadnje tri. V tretji postni nedelji smo slišali, da se je množica spogledovala in spraševala: Bog ve, kaj so zakrivili tisti, ki jih je Pilat pomoril in oni, na katere je padel stolp v Siloi. V prejšnji, četrti nedelji, smo slišali, da farizejem in pismoukom ni bilo prav, da Jezus je z grešniki, zato jim je povedal priliko o izgubljenem sinu. Danes pa smo slišali, da so mu pismouki in farizeji, zato da bi ga skušali, pripeljali ženo, ki so jo zasačili pri prešuštvovanju. Kaj je skupno tem evangeljskim odlomkom? Verjetno primerjanje. Jezusovi sodobniki se neprestano primerjajo z drugimi:

- ali so bili oni bolj krivi kot tisti, ki so tako tragično končali;

Jezus pa govori o smokvi, ki mora roditi sad.

- zgražajo se nad Jezusom, ki je z grešniki in so prepričani, da so boljši od njih;

Jezus pa jim v priliki o izgubljenem sinu pokaže, da je izgubljeni sin našel Očeta oz. ga je vsaj iskal, medtem ko je starejši sin nesrečen doma in v domu ne vidi ne dobrega Očeta, ne veselja nad vsem, kar mu je podarjeno.

- zgražajo se nad prostitutko, a ne zaradi njenega greha, ampak zato, da bi izpadli boljši in hkrati, da bi ujeli Jezusa;

Jezus pa se skloni in jih vabi, da se tudi oni sklonijo vase in v sebi priznajo greh.

V teh odlomkih vidim povabilo posta. Kot tisti ki se redno zbiramo ob nedeljski božji besedi in oltarni mizi, kar dobro poznamo zapovedi in prepovedi, grehe in kreposti, a je prav v tem nevarnost, da se primerjamo z drugimi. Jezus nas v tem postnem času vabi, da pogled popolnoma preusmerimo. Vedno, kadar nas zanaša, da bi se primerjali z drugimi in z njimi opravičevali oz. zgražali, se moramo ustaviti ob sebi in se najprej, če gremo po vrsti ob nedeljskih evangelijih, vprašati:

- ali smo obroditi sad?

Pogledati, kaj ima drugi od mene, ker sem kristjan. V teh dneh papeževe izvolitve smo videli, kako si pravzaprav ves svet želi drugačne Cerkve. Cerkve, ki bo preprosta, iskrena, sočutna. Ali jo lahko najdejo v meni in tebi? Obrodimo ta sad!

- ali se zavedamo lepote doma, v katerem prebivamo in svobode odnosa med nami in Očetom?

Ali na našem obrazu ljudje lahko prepoznajo veselje, ki ga daje zavest, kako zelo smo ljubljeni od Očeta? Ali se v vseh pravilih, ki jih kot kristjani poznamo, začutimo svobodne. Ali se zanje odločamo, ker nam predstavljajo življenje, ali pa je to le ena muka več in pravimo s starejšim

sinom: Ničesar mi ne daš, pa ti ves čas služim. Ali rinemo v svobodo kot mlajši sin, da bi okusili svobodo sveta okrog nas?

- ali začutimo čudovito moč odpuščanja, ki nam ga Bog podarja?

Ne zgraža se nad prostitutko. Skloni se k njej, želi ji biti blizu, da bi je ne bilo strah. Hoče ji dati vedeti, da je ne obsoja in jo vabi, da se grehu odpove.

Dragi bratje in sestre! V teh dneh bomo pristopali k zakramentu sprave. Skušajmo iti globlje. Farizeji in pismouki so poznali grehe in se jih izogibali, a ostali so pri primerjanju z drugimi, pri zgražanju in obsojanju. Niso se ustavili ob tem, kako dober je Oče in zato niso našli miru in veselja. Jezus nas v treh zadnjih evangelijih vabi prav k temu: k miru in veselju.

Naj bo zakrament sprave povabilo:

- da obrodimo sad preprostosti, iskrenosti in sočutja,
- da zaživimo veselje in svobodo ljubljenih sinov in hčera,
- da začutimo lepoto božjega odpuščanja in se ga zato še bolj oklenemo.

Naj bo post res povabilo k veselju, k novemu odnosu z Bogom in ljudmi.